

Η εορτή του Ευαγγελιστού Ματθαίου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων



Στην εορτή του Ευαγγελιστού Ματθαίου, ο Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Κάτω Κορακιάνας, όπου εφημέριος είναι ο π. Πέτρος Κουλούρης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, κατά την τάξη της Εκκλησίας, ανέγνωσε διά του αρχidiaκόνου δύο ευαγγελικές περικοπές: της Κυριακής του Καλού Σαμαρείτου αλλά και του Ευαγγελιστού Ματθαίου.

Αφ' ενός από την παραβολή, όπου ο νέος, απευθυνόμενος προς τον Κύριο με το «τί

ποιήσω;», δεν είχε σκοπό να μάθει τι έπρεπε να κάνει προκειμένου να κληρονομήσει τη Βασιλεία των Ουρανών, αλλά πρόβαλε αυτό το ερώτημα για να υπερασπιστεί αυτό το οποίο πίστευε. Αυτό ακριβώς το οποίο συνήθως, σε μία διαπροσωπική συζήτηση ή διάλογο με κάποιον, επιχειρούμε και εμείς, να υπερασπιστούμε αυτό που πιστεύουμε. Βεβαίως ο Κύριός μας δεν έπεσε στην παγίδα να του δώσει μια ευθεία απάντηση, αλλά ακολούθησε τη συνηθισμένη για Εκείνον παραβολική διήγηση.

Οι δύο, ο Λευίτης και ο Ιερέυς, οι οποίοι πέρασαν από τον τόπο του τραυματισμένου, ήταν γνώστες του Νόμου. Ήταν μορφωμένοι, κατά το δη λεγόμενον, άνθρωποι, οι οποίοι τον είδαν και άντιπαρῆλθον. Βεβαίως ο Κύριός μας δεν σχολιάζει τη στάση τους, αρκείται στο «άντιπαρῆλθον» τον πληγωμένο και οι δύο τους.

Ίσως να σκέφτηκαν ότι και εκείνοι θα είχαν την ίδια εξέλιξη, εάν στέκονταν από την πλευρά των ληστών. Ίσως να σκέφτηκαν, όπως κι εμείς πολλές φορές σκεφτόμαστε ευρισκόμενοι σε ανάλογες καταστάσεις, «μην μπλέξουμε, μην βρούμε τον μπελά μας».

Ο Κύριος όμως σχολιάζει τη στάση ενός ανθρώπου, του Σαμαρείτου, ο οποίος ήταν άλλόφυλος, ήταν ειδωολάτρης.

Οι Σαμαρείτες για τους Ιουδαίους είναι αποστάτες του Μωσαϊκού Νόμου. Αυτός όμως ο άλλόφυλος, ο «άθεος» θα λέγαμε σήμερα, συγκινείται από τον πληγωμένο, τον ημιθανή. Τον πλησιάζει, τον περιποιείται, τον μεταφέρει και αναλαμβάνει όλη την υποχρέωση έως και της θεραπείας του.

Ο Κύριός μας, λέγοντας όλη αυτή τη διήγηση, ουσιαστικά απαντά στον νέο της παραβολής ότι «πλησίον» δεν είναι ο τραυματισμένος, αλλά ο Σαμαρείτης, ο οποίος σκύβει πάνω στον πληγωμένο.

Και βεβαίως η εικόνα του πληγωμένου δεν είναι άγνωστη σε εμάς. Είναι μια εικόνα που τη συναντάμε συχνά στη ζωή μας. Πολλές φορές είμαστε εμείς οι ίδιοι στη θέση του κακοποιημένου. Είναι ο κάθε λογής αδικημένος, ο φτωχός, ο άστεγος, ο οικογενειάρχης που χάνει τη δουλειά του και πετιέται στον δρόμο. Είναι ο περιφρονημένος από την κοινωνική τάξη.

Κι εμείς έχουμε προσπεράσει πολλές φορές πληγωμένους, καταπονημένους, αναγκασμένους. Έχουμε αποστρέψει το βλέμμα μας μπροστά σε όλα αυτά τα κοινωνικά φαινόμενα. Φοβηθήκαμε το κοινωνικό κόστος να συνταχθούμε με τον οποιοδήποτε αναγκασμένο. Σιωπήσαμε μπροστά σε όλα αυτά τα φαινόμενα, τα οποία είναι πολλά στην εποχή μας. Παύσαμε κι εμείς να γίνουμε οι «πλησίον».

Ο Χριστός σήμερα μάς δίνει μια αφορμή και ένα μάθημα να δούμε και να αξιολογήσουμε τη δική μας θέση και τοποθέτηση μέσα στην κοινωνία στην οποία ζούμε, πόσες φορές γίναμε πλησίον και πόσες φορές αδιαφορήσαμε και απομακρυνθήκαμε από τον αδελφό μας.

Σήμερα, καθώς εορτάζουμε τον Ευαγγελιστή Ματθαίο, μας δίδεται η ευκαιρία να ακούσουμε τη φωνή του Κυρίου μας, ο οποίος είπε προς τους Φαρισαίους, που καυχώνταν ότι ήταν γνώστες του Νόμου αλλά δεν έζησαν τη μετάνοια του Ευαγγελιστού Ματθαίου, το «οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν».

Προκειμένου λοιπόν να γίνουμε οι πλησίον σε μία εποχή η οποία μαστίζεται από την υποκρισία, την εκμετάλλευση, την αυτοπροβολή και την αυτοδιαφήμιση.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε σε όλους τους πιστούς η χάρις του Κυρίου να φωτίζει, να ενδυναμώνει και να στηρίζει κάθε καλό αγώνα, ώστε να μπορούμε καθημερινά να γινόμαστε πλησίον ο ένας για τον άλλον.







